

Aile Allah'ın emri ve Peygamber Efendimiz'in [sallallahu aleyhi ve sellem] sünneti olan nikâhla kurulan kutsal ve şereflili bir ocaktır. [1] Aile kurumu, kadın ve erkeğin meşru kurallar çerçevesinde, yani nikâh akdiyle bir araya gelmeleriyle oluşur. Rasulullah (s.a.v.) Efendimiz de: "Evlenin, çoğalın. Kıyamet günü ümmetimin çokluğuyla iftihar ederim.” (Beyhaki) buyurarak ümmetini evlenmeye, aile kurmaya teşvik ediyor. [2] Aile, Allah Teâlâ'nın insanlığa en büyük emanetlerinden biridir. Din ve dünya hayatı aile ile güzel ve düzenli olur. Ailesiz dinî hayat tam yaşanamaz. Bekâr insan noksanıdır. Aile olmadan dünya hayatı da güzel ve düzenli olmaz. Bunun için aile herkese hayır getiren mübarek, mahrem ve şereflili bir emanettir. İlk aile cennette kurulmuştur. Hz. Âdem (a.s) ile Hz. Havva validemizin evlilikleri cennette olmuştur. Bu sebeple Allah için yapılan evlilikte, cennetten bir tat vardır. Evlilik, dünyada cennetin bir numunesini yaşamak ve bir derece cennet hayatının tadını tatmaktır. Cennete girildiğinde ailesiz ve yalnız hiç kimse kalmayacak, herkes bir aile ortamında olacaktır. Aile, insanlık cemiyetinin temelidir. Evlilik, bu temeli Allah'ın adıyla atmak ve insanlık şerefine uygun bir bina yapmaktır. Dünyada insanlık hayatı aile üzerine kurulmuş ve aile düzenine göre şekillendirilmiştir. Bütün dinlerde aile yuvası temel birimdir; insanlık binasının esasıdır. Aile olmadan, nesep korunmadan din yaşanamaz, hukuk uygulanamaz, hayatın bir manası olmaz. Bunun için şu beş esasın muhafazası bütün dinlerin ortak hedefi olmuştur: 1. Tevhid inancını ve dini korumak, 2. Canı korumak. 3. Akli korumak. 4. Namusu, aileyi ve nesli korumak. 5. Malı korumak. Yüce Allah kullarına evlenmeyi ve yuva kurmayı emretmiştir. Çünkü erkek ve kadın bu fitrat üzere yaratılmıştır. Kulluk, fitrata uyarak yapılıncı güzel ve tamam olur. Yoksa din noksan yaşanır. Din noksan yaşanınca insan da noksan kalır. İnsan noksan olunca, muhafazası gereken beş esası hakkıyla muhafaza edemez. Kâmil olmak için evlenmek, yuva kurmak, yuva hukukunu ayakta tutmak şarttır. [3] Aile, karı, koca ve çocuklardan meydana gelen bağlar üzerine kurulan küçük bir sosyal topluluktur. Aile, bir cemiyeti ayakta tutan temel müessesedir. [4] Her şeyi çift olarak yaratan (Zariyat/49), bir ve benzersiz Allahu Tealâ, Hz. Adem’i (A.S.) ve Hz. Havva validemizi yaratarak, insan çiftini kadın ve erkekten meydana getirdi. (Nisa/1) İnsan nesli, ilk aileyi oluşturan bu mübarek çiftten çoğalarak günümüze kadar geldi. Bugün de toplumların varlığı, neslin çoğalarak devam etmesi aileye bağlı. Kadın, erkek ve bunların çocuklarından oluşan aile, milletlerin üzerine kurulu olduğu temel yapıyı meydana getiriyor. Allahu Tealâ, müminlerin müminlerle evlenmesini buyurarak, (Bakara/221) bizlere ailenin oluşumunda temel kuralı bildiriyor. Yani Müslüman aile, Müslüman erkek ve kadından meydana gelir. Özellikle Müslüman bir hanımın gayri müslim bir erkekle evliliğini dinimiz kesinlikle yasaklamıştır. Çünkü çocukların soyu babaya nispet edilir. Müslüman bir kadın, gayri müslim bir erkekle İslam’ı kabul edip Müslüman olması şartıyla evlenebilir. Mukaddes bir yuva kurulurken İslami kaidelere riayet edilmesi en önemli şarttır. Aile saadeti, her iki tarafın İslam’ın belirttiği hak ve vecibelere itaat etmesine bağlıdır. Eşlerin, İslam’ın emir ve yasaklarını hayatlarında tatbik etmeleri ile ancak mutlu ve geleceğin sağlam temellerinin atıldığı bir yuva kurulabilir. Bir yuva kurduktan sonra onu korumak, önçelikle Allah Tealâ’nin: "Mümin erkek ve kadınlara söyle. Gözlerini haramdan sakınsınlar ve ırzlarını korusunlar.” (Nur/30-31)

emrine uymakla mümkündür. Bu, hem aile hem de toplum hayatının huzuru, güveni ve geleceği için temel şarttır. Sonra eşler, birbirlerine karşı görevlerini yerine getirmeye çalışmalı, sorumlulukları Allah ve Rasulü’nün (s.a.v) bildirdiği gibi paylaşmalıdır. Aile ortamındaki davranışlarımızın şekli, dinimizin toplum içerisinde bizden beklediklerinden farklı değil. Prensipleri Kur’an ve Sünnet’te belirlenen İslam ahlakı yaşandıktan sonra, aile hayatında mutluluğu elde etmemek için hiçbir sebep yoktur. Gerçi günümüzde İslam’ı yaşamak, elde ateş koru tutmak kadar zorlaştı. Gayri İslami kültürlerin, özellikle Batı dünyasının hayat tarzıyla aşılanan kültürümüz maalesef ciddi tehdit altında. Yaygınlaştırılmaya çalışılan yeni anlayışta evlenip aile kurmak, sorumluluk almak, gelecek temiz nesillerin devamına katkıda bulunmak gereksiz bir yük olarak kabul ediliyor. Nikâhsız beraberliklerden çocuk sahibi olmak adeta özendiriliyor. Aile külfetine girmeksizin çocuk edinmenin sonuçları ile o çok özendiğimiz Batı’nın başı ciddi şekilde dertteyken, bizim magazin dünyamız bunu çözüm olarak sunuyor. Uzunca bir zamandır Müslümanların çok dikkatli olmaları gereken bir dönemi yaşıyoruz. Savaş meydanlarında mağlup olanlar, huzur ve mutluluk vaatleriyle bugün aramızda kuzu postunda dolaşıyor. Teknolojinin bütün imkânlerini kullanarak kültürümüzün can damarlarını, bizi biz yapan her şeyi tahrip etmeye çalışıyorlar. Bilmeliyiz ki, Müslüman aile Müslüman toplumun temel direğidir. Bu direk yıkılırsa -ki İslam düşmanlarının ilk hedefi budur- toplumumuzun ayakta kalması mümkün değildir. Televizyonuyla, sinemasıyla, müziğiyle, edebiyatıyla, içimize sızıp bizi yok etmeye çalışanlara karşı bütün gayretimizle bu nezih kurumu korumak ve yaşatmak zorundayız. Bu yolda Peygamber varisi rabrani âlimler rehberliğinde birbimize destek vermek zorundayız. Asla yıkılmadan, dimdik ayakta kalarak, insanlığın huzur ve mutluluk ümitlerini kendi huzur ve mutluluğumuzla yeşertmek zorundayız. Çare, her durumda olduğu gibi Kur’an ve Sünnet’e sımsıkı sarılmak. Bugün ateşten bir kor olsa da çare bu. Başka yol yok!..[5] İslam ümmetin çoğalması ve kuvvetlenmesi için evlenip yuva kurmak ayrı bir fazilettir. Bunun bir de âhiretteki netice ve müjdeleri vardır. Bu konuda Peygamber Efendimiz (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Rabbimiz! Bize eşlerimiz ve çocuklarımızdan gözümüzü aydın edecek nesiller ver ve bizleri takvâ yolunda gidenlerin rehberi yap"[6] âyetinde yuvanın hedefleri gösterilmektedir. Bunlar, takvâ, terbiye, güzünel nesil ve yeryüzünde Cenâb-ı Hakk'ın şahitleri olmaktır. Günümüzde insanlık cemiyeti böyle yuvaların özlemini çekmektedir.[7] Ailenin asıl görevi kişinin kendisini ve çocuklarını ateşten korumasıdır (Tahrim suresi, 6).[8] İslam, evlilik ve aile kurumuna öncelikle, kadın ve erkeğin haram yollara sapmasını önlemek, toplumu şekillendiren temel sosyal üniteyi oluşturmak ve birçok peygamberin “soyumdan inanan ve hayırlı işler yapan bir nesil ver” duasında olduğu gibi hayırlı nesiller yetiştirme hedeflerini yükler.[9] Evlilikle kurulan ailenin asıl amacı, ilâhî emre uyarak vazife görmeğidir. En önemli vazife, ailedeki edep ve hukukları koruyarak Allah rızasına ulaşmaktır. Bu temel vazifelerin başında erkek ile kadının haramdan korunması, birbiriyle kalp huzurunu yakalaması, bu huzurla güzünel kulluğa koşması ve cemiyete iyi bir nesil yetiştirmesi gelir. Evlenmenin amacı, sadece erkek ve kadının cinsel duygularını tatmin etmekten ibaret değildir. şehvet duygusu neslin devamı için bir araçtir. Aile, kâinata yayılan ilâhî sevgiyi beraber tatmak içindir. Sevgi, yüce Allah'ın erkekle kadın arasına koyduğu bir rahmettir. Bütün aileleri ayakta tutan, anne

ile babayı kaynaştıran, onlara yuvanın yükünü taşıtan bu rahmet ve sevgidir. Hadiste bu rahmet bir misalle şöyle anlatılır: “Yüce Allah rahmetini yüz parçaya böldü. Bir parçasını dünyadaki varlıklar arasında paylaştırdı. Bunun tecellisini her varlıkta görebilirsiniz. Hayvanlarda bile. Hani, bir hayvan yavrusunu emzirirken incinmesin diye ayağını kaldırır ve rahatça emmesini sağlar ya; işte bu o rahmetin eseridir. Bütün vahşi hayvanlar o rahmet ile yavrularına şefkat gösterir, onları korur, besler ve büyütür. Yüce Allah kıyamet günü bu bir rahmeti doksan dokuz rahmetiyle birleştirip halka öyle rahmet eder.”[10] Akıl sahipleri bundan ibret almalıdır. Aile, yârin ve yavruların sığındığı, korunduğu ve barındığı bir yer demektir. Aile, baba ocağı, anne kucağıdır. Ocak sabrı, kucak merhameti temsil eder. Ailede zahmetle rahmet iç içedir. Bu zahmeti Allah için çekenler, içindeki rahmeti bulurlar. Aile rahmet, ibret, hikmet ve hayat dolu bir yerdir. Onu sırf bir eğlence olarak görme, koca kâinatı bir keyfe kurban etmek olur. Bu, şahsa, aileye ve insanlığa karşı işlenmiş bir cinayet olur. Mümin, aileye Allah'ın adıyla adım atmalıdır. Niyeti güzel, hedefi cennet olmalıdır. Birkaç günük beraberlik için nikâh kıyılmaz, yuva kurulmaz. Ailede niyet ebediyen beraberliktir. Hedef kendisini, ailesini ve yavrularını ateşten korumaktır. Anne ve babanın tek derdi bu olmalıdır. Bunun yolu da edeptir. Edep, herkes için, en kalıcı sermaye, en süslü elbise, en güzel hediye, en kazançlı miras ve en emniyetli makamdır. Edep, sevgiyle Cenâb-ı Hakk'ın davetine uyup cennet rehberi Hz. Muhammed'e (s.a.v) tâbi olmaktır. [11] Aile, karşılıklı sevgi ve saygı esasına dayanan, hak ve sorumluluklarının bilincinde olan mutlu bir yuvanın oluşturulmasını hedeflemiştir. [12] Atalarımız, "Gönül sevince samanlık seyran olur" demişlerdir. Ailedeki mutluluğun şifresi; rıza, vefa, sevgi ve sabırdır, diyor bir âlim. Önce şunu bilelim: Evlenen iki kişi birbirinin nasibidir. Bu nasip, Allah'ın ilminde kesinleşmiş bir takdirdir. Bu nasibe razı olmak imanın gereğidir. Ona helâlinden ulaşmak farz olduğu gibi, ulaşınca hakkını korumak da farzdır. Hayırlı eş Allah'ın kuluna özel bir ikramıdır, hayırsız eş ise dünyanın en ağır imtihanıdır. Ailemizin saadeti onu acısıyla birlikte kabul etmeye bağlıdır. Bu işin temeli de rızadır. Ailede mutlu olmak için karı kocanın birbirlerinin her şeyinden hoşlanması gerekmez. Koca hanımının bir huyundan veya durumundan hoşlanmadığı zaman onu hemen gözden ve gönülden çkarmamalıdır. Kadının kocasına karşı durumu da aynıdır. Kim bilir nefsimizin hoşlanmadığı o durum içinde nice saklı hayırlar vardır. Bu, ileride gözükecektir. Sabredilirse anlaşılır. [13] Evlilik bir emanettir. Evlilik bir âriyettir. Evlilik bir rıza pazarıdır. Başta kurduğumuz mukaveleyi sonuna kadar rıza ile götürmeye mecburuz. Böyle olmazsa dede olarak sakal ağartmak, baba olarak ömür tüketmek kifayet etmez. Yuvada görülen stres, sıkıntı ve gönül darlığı anlayışsız eşlerin çirkin fiillerinin meyvesidir. Bir Büyüğümüz bir sözünde, "Cennet kadınlarının en güzeli insanın evlendiği karısı olacak. Hatta kişinin hanımı cennet hûrilerden daha güzel olacak" demiştir. [14] Aile, bir taraftan imtihan diğer yandan terbiye ve terakki sebebidir. [15] Allah için yapılan bir evlilikte her şey rahmet ve sevap sebebi olur. Aile, Allah'ın emanetidir. Bu emaneti taşıırken çekilen zahmetler boşa gitmez. Anne ve baba yuvanın yükünü taşıyıp sorumluluklarını yerine getirmekle ibadet yapmış ve sevap kazanmış olurlar. Resûlullah (s.a.v), idarecilere ve ailelere bu sorumluluklarını şöyle hatırlatmıştır: “Dikkat edin, hepiniz birer çobansınız ve hepiniz korumakla görevli olduğunuz şeylerden sorumlusunuz. İdareci halkından, erkek ailesinden, kadın kocasının evinden, hizmetçi, efendisinin malından, kısaca herkes üstlendiği şeylerden Allah'a karşı sorumludur.”[16] Aile yükü taşıırken helâlinden çalışmak, kazanmak, harcamak, hatta eşi ve çocukları ile oynamak birer hayır

bir kadınla evlenmek istiyorum. Yüzü öyle çirkin olsun ki benden başka kimse onun yüzüne bakmasın; bakan da zevk almasın. Çünkü tanıdıklarımın birinin yüzü güzel fakat ahlâkı bozuk, şımarık, süsüne ve gezmeye düşün bir karısı var; başına bela oldu. Adam onu ne terk edebiliyor ne de tedavi. Sık sık şöyle yakınıyor: Ne yapacağımı şaşırırdım vallahi! Tek çare olarak ölümü görüyorum. İkimizden biri ölse de kurtulsam şu belâdan!" Allah korusun, nefis haramlarda huzur aramaya başlayınca, ailede ne vefa kalır ne de safa. Özü gibi yüzü de güzel, gönü gibi dili de tatlı, mâneviyatı gibi maddiyatı da zengin olan fakat asla kul olduğunu unutmayan edep timsali nice erkek ve kadınlar da vardır. Onlar herkes için sevgi ve edepte rehber insanlardır. Müslümanların yüz akıdır. Mutluluk cefada gizli, vefada saklı bir mânevi safadır. Mutluluk edepli olmaktır. Bunun ölçüsü, edep peygamberi Hz. Muhammed'e (s.a.v) uymaktır. Mutluluk, Cenâb-ı Hakk'ı ve halkı razı ederek sevinmektir. Mutluluk, sevdiklerimizi sevindirerek huzur bulmaktır. Mutluluk, nefsimizle birlikte ruhumuzu da sevindirmektir. Mutluluk, cennete giden yolu seçmektir. [28] İnsanların en hayırlısı, aile çevresine en hayırlı davranan kimsedir. Resulü Ekrem [sallallahu aleyhi ve sellem]; “Ey ümmet! Kadınlara iyilikle muamele etmenizi tavsiye ederim. Çünkü onlar (Allah’ın emaneti olarak) size verildiler.” buyurmuştur. [29] Aile reisi olan erkek yüce Allah'a karşı sorumludur. Onun ailesine güzel davranması farzdır. Zulüm haramdır. Bunun için kadınlarla güzel geçinmelidir. Onlardan gelecek sıkıntılara katlanmalıdır. Kadınların tabiatı bunu gerektirmektedir. Böyle davranmakla kişi onlara merhamet etmiş olur. Bu konuda yüce Allah, "Hanımlarınızla iyi geçinin" [30] buyurmuştur. Diğer bir âyette onların hakkını yücelterek, şöyle buyurmuştur: "Onlar (kadınlar) sizden sağlam bir söz almışlardı. "[31] Başka bir âyette de, "... Ve yanınızdaki arkadaşa iyilikte bulunun...” [32] buyurmaktadır. Müfessirlerden bazıları, “yanınızdaki arkadaş" ifadesiyle kastedilen kimsenin evdeki hanım olduğunu söylemişlerdir. [33] Hz. Peygamber'in (s.a.v) vefatından önce ashabına tavsiyede bulunduğu ve sesi kısılcaya kadar tekrar ettiği üç tavsiye arasında kadınlara iyi davranma konusu da vardı. Resûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Namaza dikkat edin, aman namaza dikkat edin. Elinizin altında bulunanlara güçlerinden fazla yük yüklemeyin. "[34] "Kadınlarınız hakkında Allah'tan korkun! Onlar sizin yanınızda bir emanettir. " [35] "Siz onları yüce Allah'ın emaneti olarak aldınız ve Allah'ın emri ve izni ile namuslarını kendinize helâl kıldınız." [36] Hanımla iyi geçinmek demek sadece ona eziyet etmemek değildir. Bilakis hanımdan gelecek eziyetlere de katlanmak demektir. İyi geçinmek, hanım öfkelenip kendini kaybettiğinde, akıllı olmak, ağır davranmak ve sabretmektir. Irz ve namus, iman gibi değerlidir. Onlar bir erkeğe verilmiş en büyük, en kutsal emanetlerdir. Onları korumak için gerekirse can verilir. Bu bir mertlik ve şehitliktir. Edep Peygamberimiz (s.a.v), yüce Allah'ın kıyamet günü şu üç kimseye rahmet nazarı ile bakmayacağını ve onları cennete koymayacağını haber vermiştir: 1. Anne babasına haksız yere isyan eden ve onların hakkını çiğneyen kimse. 2. Hanımını yabancılardan kıskanmayan (onun haram iş ve ilişkilerinden zevk alan) erkek (deyyus). 3. (Kılık, kıyafet, hal ve hareketleri ile) erkeklere benzemeye çalışan kadın. Bu kimseler tövbe etmeden ölürlerse sonuç budur. Ancak kul kusurunu anlar ve tövbe ederse, rahmete ve cennete yönemiş olur. [37] Güzel Geçinme Güzel Ahlaktır Güzel geçimin başladığı nokta gönüldür. Gönün gıdası sevgidir. Sevginin kaynağı yüce Allah'tır. Dâimî huzur yüce Allah iledir. Gerçekten Allah'a yönemiş, ilâhî aşktan bir derece tatmış, maddenin ötesinde bir âlemin olduğunu

anlayıp ona kalbini açmış bir insanla geçinmek çok kolaydır; çünkü bu insanın derdi Allah'tır, huzuru Hak iledir. Hep "ben" diyende huzur olmaz, "ben haklıyım" diyenle hak bulunmaz. Güzel geçim güzel ahlâktır. Güzel ahlâkın temeli tevazudur. Tevazu, ailede, işte, cemiyette ve her yerde güzel geçim için vazgeçilmez bir ahlâktır. O elde edilmeden gerçek huzur bulunmaz. Tevazu, yüce Allah'ın azameti karşısında iki büklüm olup, nefsinin hiç bilmek, kulluktaki kusurlarını görüp kendi haline üzülmektir. Kusuru kendisinde arayan kimse, hem kusurunu kolay bulur hem de karşısındakine karşı edepli olur. Niyeti doğruyu bulmak olana yüce Allah yardım eder, sabır verir, anlayışını açar, kalbini genişletir, nefsinin sertliğini giderir, şeytanın hilesini gösterir, Hakk'ı sevdirebilir, haklıyı buldurur. Böylece hayat güzel olur. Bencil ve kibirli bir aile, ne yaparsa yapsın huzuru bulamaz. Yüce Yaraticı'sının hükmü karşısında saygı ile eğilmeyen baş kibirlidir. Kibirli kimse katı olur. Kibirli kimse ince bir aşkla sevmeyi bilmez, inceliğe de bir gönle giremez. Böyle biri düşmanıyla değil, dostuyla bile geçinemez; ta tövbe edip gerçek tevazuyu elde edene kadar... Aşağıdaki örnek İslâm'ın nuru ile terbiye olan sert bir insanın nasıl incelendiğini göstermektedir: Hanımın Hatasını Hizmetine Bağışla Hz. Ömer (r.a) devrinde bir adam hanımı ile arada bir ağız kavgası edip çekişiyordu. Adam hanımına laf anlatamayınca bunalmış, halifeden yardım ve akıl istemek için evine gelmişti. Evin kapısını çalmak için yaklaştığında içeriden bir kadının yüksek sesle konuştuğunu duydu. Biraz dikkat edince, bunun Hz. Ömer'in (r.a) hanımı olduğunu anladı. Baktı ki Hz. Ömer de aynı durumda. Adam şaşırıldı; koca halife, kendisine karşı sesini yükselten hanımını sükûnetle dinliyordu. Kapıyı hiç çalmadan hemen geri döndü. O sırada Hz. Ömer (r.a) birinin kapıya doğru geldiğini fark etmişti. Gelen kimsenin kapıyı çalmadan geri döndüğünü görünce, hemen arkasından çıkıp adamı geri çağırdı ve ne için geldiğini, niçin geri döndüğünü sordu. Adam, "Yâ Ömer, bir derdim vardı, size akıl danışmaya gelmiştim; fakat gördüm ki siz de aynı dert içindesiniz. Onun için rahatsız etmek istemedim!" dedi Hz. Ömer (r.a), "Derdin neydi?" diye sordu. Adam, "Hanımım, bazen bana karşı evde yüksek sesle konuşuyor, sözlerime sertçe karşılık veriyor, canımı sıkıyor. Gördüm ki bu durum sizin evde de oluyor" dedi. O zaman Hz. Ömer (r.a) adamı bir kenara çekerek ona, "Bak, hanımların kocaları üzerinde pek çok hizmeti ve hakkı vardır. Bunun için onlara tahammül etmeliyiz. Onlar bizim evimizi beklerler. Ekmek ve yemeğimizi pişirirler. Çocuklarımızı emzirirler. Elbise ve evimizi temizlerler. Nefsimizi teskin eder ve bizi harama düşmekten korurlar. Ben bana bu kadar hizmeti dokunan bir kadına niçin tahammül etmeyeyim" dedi. Bunları bir halifeden dinleyen adam, biraz düşündü ve, "Benim eşim de aynı hizmetleri görüyor" deli. O zaman Hz. Ömer (r.a), "Kardeşim, hanımının sıkıntısına tahammül göster. Dünya hayatı çok kısadır, gelir geçer" dedi.[38] Hak adına yeri gelince demir gibi sert olan Hz. Ömer (r.a), yine Hak hatırına yeri gelince kadife gibi yumuşak olabilmekteydi. Onun tek derdi Hakk'ın hatırını korumaktı. İşte tevazu denen şey budur. İnsan halka gösterdiği tevazu kadar Hak katında yücelir. Güzel Geçinme Bir Sanattır Asıl güzel geçim, kötü ve aksi insanla olur. Güzel huylu kimse ile hoş geçinmek kolaydır; buna gerçek manada güzel geçim denmez. Ailemiz ahlâkımızı yansıtan bir aynadır. Herkes kendisini en iyi bu aynada görür. Ailede yapmacık olmaz, gizli huylar saklanmaz; içimizde ne varsa dışarıya o çıkar. Bir kadının en güzel şahidi kocasıdır; kocanın da şahidi hanımıdır. Herkes kendisini ailesine

Başlığı [30] Nisâcî; 4/19, [31] Nisâcî; 4/21. [32] Nisâcî; 4/36. [33] Kurtubî; el-Câmi, 5/165. [34] Ebû Davud, Edeb, 123; ibn Mâce, Vesâyü'ü, 1, Cenâiz, 64. [35] Nesâî; es-Sünen; l-Kâbir; nr. 7097. [36] Müslim, Hac, 148. [37] S.M. Saki EROL, Aile Saadeti, Sf.78. [38] Bk. Zehebi, el-Kebîr, s. 179. [39] Kuşeyrî; Kuşeyrî; Risâlesi, s. 471 (İstanbul: Semerkand, 2004). [40] Şâirî; Levâhül-Envâril-Kudsîyye, s. 333 (Halep 1993); el-Uhud; l-Kâbir; s. 402 (İstanbul: Bedir, 1982). [41] Şâirî; a.g.e., s. 333. [42] S.M. Saki EROL, Aile Saadeti, Sf.40. [43] Buhârî, Ahkâm, 1; Müslim, imrâ, 20; Ebû Davud, imrâ, 1,13; Tirmizî; Cihâd, 27; Ahmed, Müsned, 2/5, 54, 55; ibn Hibbân, Sahîh, nr. 4491. [44] S.M. Saki EROL, Aile Saadeti, Sf.18. [45] Mehmet ILDIRAR, Ailede Saklı Cennet, Sf.103.

[islam ve Hayat.Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)